

QUATRIENI NEGRE COMENÇA LA PASSIÓ

Aquest any la Quaresma ha començat abans d'hora. Concretament el dia 4 de Març i amb la particularitat que aquesta vegada durarà quatre anys. És allò que la història ha batejat amb el trist nom del quadrienni negre. Nom que ens fa tremolar de por a totes les persones amb cinc dits d'enteniment. Però ningú podrà dir que l'han enganyat, ja que en la seva tercera epístola als Espanyols el

mestre Suárez va dir que el seu regne no era d'aquest món i que la betzina no s'apujaria. El nostre regne si que ho és d'aquest món i per això mateix ja ens veiem el pervindre més magre que en Fraga d'aquí dos anys. Diuen que no ens deixaran menjar ni carn ni peix -com si no n'hi hagués prou amb les eleccions que hem passat- i, per tant, ens sembla que aquesta Quaresma serà

de pronòstic reservat pels ciutadans de carrosseria normal. Els altres, els de sseria bancària i blinda-da a prova de bomba, es foten un far de riure amb el resultat de les eleccions que més d'un ha traspassat d'alegria. Els banquers, doncs, faran més peles que mai i els capellans podran seguir xuclant de la malla. El pacte electoral -UCD-Conferència Epis-

copal, significava butlla total pels electors del Partit del govern, i Quaresma absoluta per a la resta, és a dir que la Bàrbara Rey podrà seguir menjant carn, o millor dir no caldrà que s'en abstingui. Per als amics de UCD-Conferència Episcopal la carn ha deixat de ser el tercer enemic del alma. O sigui que els capellans ens han montat una Quaresma que serà massa.

Pel que fa al Sr. Suárez ja ha començat a fer-nos el panegíric. Per tant tots al confessor-ri a arrepentir-se de no haver passat pel centre. Les represalies comen- cen i pot ser terriblel. De moment, el primer decret del nou Suárez post-constitucional ha estat de tornar a baixar les pensions als pensionistes. "Que es morin" ha comentat un alt càrrec del Estat mig arterioscleròtic de pessigolles post-electoral. Diuen que per la

cloa quan es troben els alts càrrecs de d'Estat es miren de fit a fit i es foten a riure. Tothom riu en aquella casa i van cridant "burros, més que burros" i "moderació, tientes nombre de mujer". Fa poc, el General va anar a riure amb ells i com especial aportació del pigat els va ensenyar a fer botifarra catalana. Quines coses que passen, oil!

El segon decret era per a autoritzar la pornografia d'una puta vegada, dictant l'obligació de posar una pàgina del mig del "Play Boy" a totes les oficines públiques. La qual cosa ha afectat d'una manera especial a les filles de Maria que van cada dia a l'Ajuntament a comprovar-ho i poder-se esgarriar.

Comença la passió, si senyors, i nosaltres -que encara no tenim trenta-tres anys no ens sabem haver-hi amb la contenció. Els del PSOE han anat a Fàtima i els del PCE a Lurdes, el necessiten tant un miracle que a veure si entre tots els ajudem una mica.

editorial

Més val anar sols que mal acompanyats. I ens fa tota la impressió que tindrem un mal company. Bé, vaja, només ens ho sembla que el tindrem perquè, de fet, fa molt de temps que diuen que sortirà i res de res. Fixeu-vos bé si en serà de dolent que després d'estar un munt de mesos per a parir-lo, els ha sortit negre. La veritat és que ja no en queden de bons sementals, i els pocs que hi ha els tenim nosaltres. Males llengües diuen que l'alcohol n'ha tingut la culpa que els sortís així. Haurem de felicitar els venedors de whisky de malta. I és que hi ha qui, quan pot, encara s'agarra a l'ampolla.

I ja que parlem del beure, bo serà també dir quelcom del menjar. Amb tota sinceritat, us hem de dir que a nosaltres sempre ens ha agradat molt la carn de bé. I quan parlem de bens ens referim a autèntics xais, criats allà a Setcases, i no pas a carn congelada de fa quaranta anys. El menjar bé i bo sempre ha estat una de les nostres debilitats, per això rebutgem els succe-danis. I, pel que sembla, encara hi ha qui no sap allò de "mal segones parts foren bones".

L'altre dia en Roc va trobar un vell amic que estava desesperat. Aquest bon home era pastor i tenia una obsessió: treure's del damunt un be de color negre que ni menjava ni deixava menjar a la resta del ramat: era una mena de lloir però empenyador i, per acabar d'adobar la cosa, de dretes.

Si els grecs van fer servir un cavall allà a Troia, en Suárez ha entrat una cinquena columna aquí a Catalunya amb un be negre al davant com a mascota.

Només faltava això: ara fins i tot ens volen centrar els bens.

La passió d'aquests partits és dramàtica. Penseu que molts dels integrans d'aquests partits de aquí quatre anys o bé estaràn morts, i el cel socialista a la terra no l'hauràn fruit, o bé s'hauràn retirat de la política.

Nosaltres, els aconseillem que es facin de la UCD que sempre és més saludable que fer-se de la conferència episcopal, ja que si més no, amb els primers, pot saltar-te els deu manaments i no únicament no et passa res si no que a més a més tens la benedicció catòlica, apostòlica i romana.

En tot cas, els qui no vulguin viure en el masoquisme més vil, poden apuntar-se en els viatges que organitza la Pipa d'en Roc. Viatges a l'exili per quatre anys. Si voleu conèixer les condicions telliu la pàgina següent.

Dimercres de Cendra

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General CEDOC

SUMARI

Porno a la Generalitat	Pàg. 104
L'Antonieta en pilotes	Pàg. 303
Exclusiva: Com parir un be negre tard i malament	Pàg. 90
El PTE i l'ORT s'ajunten per l'església	33

Amb la pipa al morro

Centrada

Després de centrar-se durant dos dies perd el món de vista.

No van ser ells

Tal com hem pogut comprovar, les dues candidatures testimonials que es retiraren de les eleccions a última hora, no van ser ni la UCD ni el PSOE.

La descoberta

En Fraga ha descobert a la fi que el seu esdevenidor polític comença ara.

40.000

A Catalunya hi ha quaranta mil persones que suspiren per tal de sortir elegits com a regidors municipals. Tan d'amor al país ens emociona de debò.

El seny

D'ençà que Sánchez Te-rán ha dit que el seny català és centrista, hem engat el nostre seny a fer punyetes.

L'Ajuntament i el conveni

A l'Ajuntament de Mad-rís no van treballar el di-jous perquè volien més di-ners. Ignorem què volen els altres dies de l'any.

Queda fet una coca, i se'l mengen.

(R.I.P.)

Gràcies, de res

Una mica tontos ho són els d'UCD. Acaben de pu-blicar a tots els diaris del món un anunci que diu: "Gracias por tu voto". S'haurien pogut estalviar els diners, que no saben que tots els que llegim di-aris no els hem votat per això mateix.

Alta política

Demanen que els recol-zin i els altres s'hi ajeuen.

Fraga i UCD

Ara que en Fraga ha anat a fer punyetes, en Suárez està preocupat. Re-sulta que s'ha convertit en el centre més curiós de tota la història de la geo-metria. Un centre sense dreta. Però és tan llast aquest senyor de Mad-rís que quan s'acostin les pro-pres eleccions encara con-vençerà al mateix Fraga que la seva hora ha arribat. I la tornarà a cagar, en Fra-ga, és clar.

La ratonera

"Ortzi" Letamendia ens ha burjat a cau d'orella que el Parlament és una ra-tera. Algú pot dir-nos on cal adreçar-se per trobar un gat que passi gana?

Ullastret, ja que tots que-darieu bocabadats i per això deixem el tema a "In-terviu".

Que no, senyors! Que de seleccionar a cops d'em-but ho deixem pel Kubala. Si en aquest país hi ha un estudiant que vol ser met-ge i ens pot prometre i promet que "salvarà" fins i tot el pagès que ve de la Terra Ferma a vendre'ns els ous, nosaltres estem disposats a lluitar amb ell contra la "selectivitat" que no és més que "un tigre de paper", com deia Mao que no recordem ara si va aca-bar o no la carrera.

Carter i Suárez

Carter està content amb en Suárez a La Moncloa. "Sempre va bé tenir un ca-cahuet ben col·locat", ha manifestat l'insigne propie-tari a "La Pipa d'en Roc".

Ja ens agraden

Després de conèixer els resultats electorals podem assegurar al nostre públic que aquesta publicació té garantida l'existència du-rant quatre anys més.

Desenganyats

Estem desenganyats!. Tants segles demanant a Déu el pa nostre de cada dia i ara ens fa el salt. Es angioxant!.

La reunió del Papa

Joan Pau II es reunirà amb el secretari general del Partit Comunista Polac, Edward Gierak. El Vicari ha dit que farà els possi-

bles per convertir-lo, que és, més o menys, el mateix que ha dit Gierak parlant de la reunió.

Cal defensar-nos

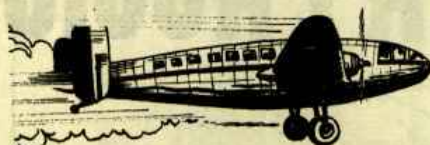
Si bé tots els camins porten a Roma, no és menys cert que totes les clavegueres porten al Medi-terrà. Per això no ens ha extranyat gens que el Co-mandant Cousteau (aquell de les expedicions marino-televisives) hagi dit recent-ment a Madrid que "al Me-diterrà només li queden

uns 50 anys de vida". Dit això, els habitants de la "villa y corte" s'han posat —per primera vegada en la història— a treballar: volen convertir en mar-navegable divertit-piscicoll-recreatiu-perdurable, el riu Manza-nares i així fer la llesca als catalans quan aquí només ens queda l'obligació d'en-sumar les fèdides flaires del Mediterrà.

Sabem ja que Rodriguez de la Fuente prepara una expedició per anar a la re-cerca i captura de foques i altres espècies marines per traslladar-les allà. Sabem també que els de la UCD han contractat a un presti-giós enginyer industrial, nord-americà, és clar, per tal que instal·li allà on neix el riu una maquineta que doni a l'aigua el punt just de salinitat que precisa. I encara hi ha més projectes. La guerra, doncs, just ha començat.

Davant aquest atemptat, els catalans necessitem de-fensar-nos, i com que per desgràcia no tenim canons, caldrà fer-ho d'una altre manera. Per exemple: tras-l·ladar en algun indret vora del Manzanares les papere-res Torres Hostench i Im-pacsa, amb els propietaris inclosos. O bé edificar un gran xalet prop del riu i fer-lo habitar pels Sentís, Cañellas, Folchi i altres sal-

Atenció, viatgem!!

La "Pipa d'en Roc" us ofereix la possibilitat de marxar d'Espanya per un preu mòdic. Es la nostra promoció EXILI per a to-tes aquelles persones que no es vegin capaces d'a-guantar quatre anys més de govern de la dreta. Una

moderna xarxa d'avions us portarà al lloc dels vostres somnis a passar el quatri-èni negre que s'acosta. Ho podeu pagar a terminis. La tornada s'efectuarà amb motiu de les properes elec-cions.

També volen

A Rússia s'acaben de ce-lebrar també eleccions. Però les d'allà són, en opi-nió dels seus membres, les més lliures del món occi-dental, oriental i de la quinta punyeta. Evident-ment només es pot votar a una sola persona: el millor. Vet aquí perquè són les més lliures.

Tira més un pèl de dona que cent mules.

Pim! Pam! Pum!

La patronal del pa no està disposada a acceptar cap mena de mesura de control de qualitat. Volen continuar fotent-nos mer-da al pa nostre de cada dia. Aquí un membre de la redacció es va trobar un senyor vestit de festa en-mig de la molla d'una bar-ra de quilo. Val a dir que el senyor va estar molt amable i que en acomiadar-se va dordre's dels lí-mits increïbles de l'adul-te-ració pànica.

Venda

Martin Villa diu a Her-rí Batasuna: "Espanya no és negociable". Her-rí Batasuna contesta a Martin Villa: "Es igual. No tenim cap in-tenció de comprar-la".

EN ROC HA TROBAT MERDA PER LA PIPA

PRIMER ANIVERSARI
EN JOAN PANSIT I RANCI

Va morir malament un dia de lluna de sidral. Fou una mort premeditada que no el va sobtar ni a ell mateix. "Ja ho sabia", va dir l'endemà. El funeral, per desig del finat, s'oficià amb música rock, participant-hi en Camillo Feto. Confits en acabar i patades al cul. El cadàver prega a la concurrència que l'oblidin aviat ja que en definitiva aquesta vida no va ser massa favora-ble a les seves esperances. Demana humilment perdó a la seva dona per haver-li fet tanta nosa en la seva vida sexual. La d'ella i els seus amants, s'entén. En fi RIP i botifarra de pagès de Don Pansit i Ranci.

taparets: en pocs dies la contaminació pot ésser sensacional, en el benentés és clar, que la claveguera del xalet vagi a petar al riu.

De tota manera estem disposats a admetre qualse-vol suggerència en aquest sentit. El que cal, però, és no adormir-nos.

Les Nostres Institucions

El pa amb tomàquet

Parlar del pa amb tomàquet pot semblar un insult a la dignitat gastronòmica dels catalans, sobre tot si haguéssim publicat aquest panegíric la setmana passada en mig de la ja històrica vaga del pa. Ens imaginem que els nostres lectors no ens haurien perdonat aquella mostra de mal gust. En atenció a ells vam ajornar la publicació de l'article en qüestió, i us varem oferir, com a consol, el de la macrobiòtica, suposant i esperant que en una setmana el pa amb tomàquet no perdria actualitat a casa nostra. Els nostres anhels s'han vist satisfets, en part gràcies a l'acció del cel i en part gràcies a l'abnegada tasca del conseller de Folklore i Catalanades diverses de la Geneïtat, senyor Miquel Martí Massegú. Tan al cel com al senyor Martí, gràcies.

Segurament hi haurà qui pensarà que és exagerat parlar del pa amb tomàquet de Catalunya com si d'un fet d'actualitat es tractés. Però és que el pa amb tomàquet és ja una cosa tan nostra que és com si fós nosaltres. I ho és. Catalunya és un pa amb tomàquet, i això no és que no vol dir que menys-

cosa nova. Concretament fa quaranta anys que Catalunya és un pa amb tomàquet, exactament des de que el general Franco va entrar el nostre país per emportar-se el pernil. La vinguda d'en Tarradellas, en lloc de portar-nos el tall que ens prometien només ha posat una mica de sal a la cosa. Que ja és trist.

El que és encara més empenyador és que ens l'haguem de menjar sense gana. Es clar que, ara que sabem que la Bàrbara Rey també en menja i que en Suárez ni li fa fàstics, potser ens el menjarem més de gust. I quan diem que n'és-

tem farts del pa amb tomàquet preuem la tasca recuperadora del senyor Martí Massegú (que va venir l'altre dia a la nostra redacció, per preguntar-nos on es feien els Jocs Florals d'aquest any). Al contrari, esperem que la seva llavor fructifiqui i poguem menjar el pa amb tomàquet amb pernil que tots volem. Es clar que, com que això ho veiem molt lluny, de moment reivindicuem el pa amb tomàquet amb caixa de cabrit al forn. Sense pigues, lògicament.

Gurmet del Rosselló

NOVETATS DEL MÓN DEL DISC

Mossèn Dos

Susana Estrada

SEXURROUUUUUNND!!

SUSANA ESTRADA acaba de gravar un elepé de música íntima. L'obra respon al nom de "Somni d'una nit d'orgia" i en ella la Susana ens intenta demostrar al llarg de quaranta minuts que de cantar tampoc no en sap. Recomanem el disc per la portada de l'actriu nua de pell a pell i per la cançó "Mis pechos en tu cintura", petit receptari d'erotisme domèstic a l'abast de l'oient més primari.

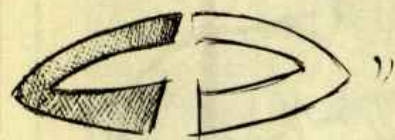
SALVADOR ESPRIU

stereo

EM MORIRÉ I M'ENTERRARAN
UN DIA D'AQUESTS

Ens arriba, per fi, la nova gravació de SALVADOR ESPRIU tan esperada. Sota un títol molt adequat, "Em moriré i m'enterraran un dia d'aquests", el poeta de Sínera ens explica l'estat actual dels seus budells i com el sistema nerviós tan rotund abans comença de fer el boig. El poema "ossos closos" és una bonica mostra de com el poeta es pateix a si mateix: "vell dolor de fàstic / i un elàstic de màstic al cor". Però hi ha esperança i en la cançó punk-rok "Et mataré yeach" Espriu fa un resum d'allò que desitja més: "una olivera, yeach, yeach, a la carretera. I sota d'una figuera, yeach, yeach, veure el sol sortir".

VET AQUÍ
AIXÒ DEL "PROYECTO
DEL LIBRO ASUL"
DE LA "TELE"

L'escultor LLOPIS TRESSERRES ha gravat un nou disc de música concreta. Ho és tant, de concreta, que reproduïx fidelment els sons d'una sessió de talla del senyor Llopis. Us podeu imaginar tocs-tocs per a donar i regalar. Aca-ba fent gràcia i crea hàbit.

PSL 1939

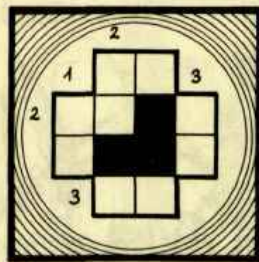
Espana Una

FRAGA
i
RIBAR

També ha gravat un jove valor anomenat FRAGA i BARNE. Cançons punyents i anti-nacionalistes. Com per exemple: "Espana Una" balada de dolces reminiscències camperoles en la qual la seva veu aflautada de canari tibet dona el to precís a la melodia. El canó final "Venceremos" és una vil imitació de la música progressista, de tota manera aquelles estrofes de "unidos hermanos / con virilidad / cantemos unidos / con oportunidad / venceremos, venceremos / al rojo, al judío y al masón / etc." tenen prou mala llet per a fer-les mereixedores del nostre record.

mots encreuats

HORIZONTALS

- 1) Hi va haver un temps que era negre.
- 2) Fins fa poc, tothom en tenia.
- 3) A l'inrevés. Amb tomàquet i pernil.

VERTICALS

- 1) A.P. però a l'inrevés.
- 2) Els castellans —per allò de la gana— hi afegeixen una altra lletra.
- 3) A l'inrevés. Qui té gana...

SUBSCRIPTOR

Nom i cognoms Tel.

Domicili Població

Em subscric a la col·lecció de fascicles satírics "La Pipa d'En Roc", per un any, a comptar des de la data d'avui.

El pagament de 1.000 ptes. el faré efectiu

☐ per correu certificat a nom de "La Pipa d'En Roc"
Apartat de Correus, 52 (Mataró)

☐ per domicili bancari

Sr. Director del Banc/ Caixa

Agència Carrer

Població

Distingit senyor,

Us agrairé volgueu fer efectiu amb càrrec al meu compte corrent/d'estalvi núm.

al rebut que, per valor de 1.000 ptes. us presentarà Edicions "LA PIPA D'EN ROC".

Molt atentament
(signatura)

Data

EDICIONS "LA PIPA D'EN ROC"

N. Reg. Emp. Edit. 1963/78
Apartat de Correus, n. 52 Mataró
ISBN 84-85539-01-X
ISBN 84-85539-00-1 (OC)
Dip. Leg. B-34.263-1978

Equip Redactor: Toni Albert, Pere Artigas, Francesc Costa, Josep M. Fàbregas, Jaume Graupera.
Dibuixants: Josep Novellas i Artur Palomer.

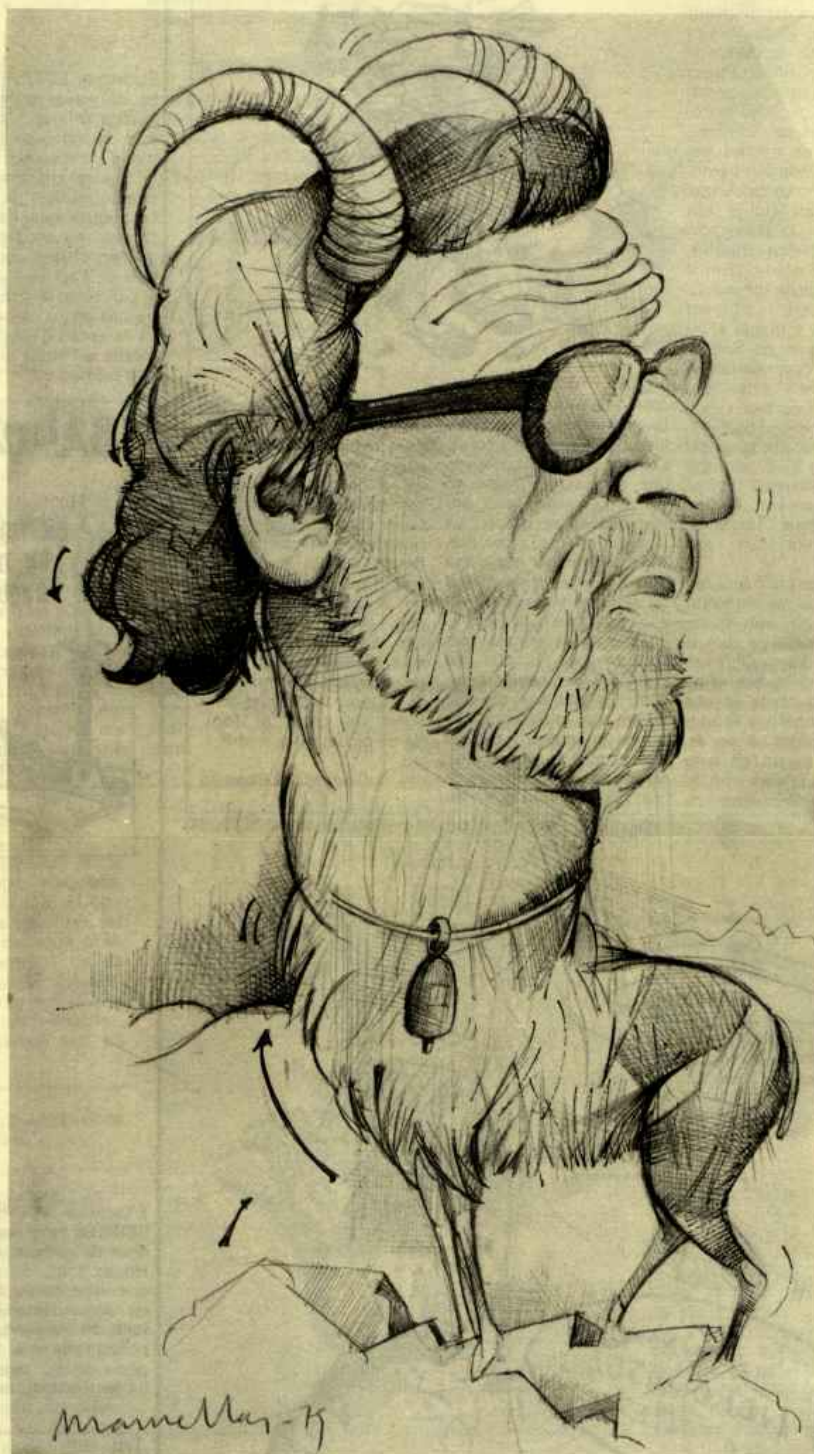
Fotocomposició: Copisteria La Juliana-dr. farrero, 6 (Argenton)
Imprimeix: Impremta Mas, Gnal. Mola, 76 (Mataró)

Correcció: Ricart Morros i Rafeques.

Tots els dibuixos i articles signats no expressen ni l'opinió de llurs autors.

cromets de fauna i flora

SENILLO S. A.

(Escorxador de bocs)

Nosaltres no hem tingut mai cap inconvenient en parlar de tothom, encara que fossin de dretes. Però hi ha una mena d'individus dels qui més val no enrendar-se'n, ja que la simple memòria dels mateixos és susceptible de qualsevol mena de diligència al jutjat de guàrdia.

Ve't ací, doncs, que per més esforços que fem no recordem qui carall és aquest semillosa que ens diputa per Barcelona. Per la imatge que ens dona (l'unglot mal cobat les protuberàncies de la closca, la perllongació pilosa del maxil·lar inferior) jurariem que és un boc de pura raça. Encara que això mai se sap.

Ignorants com som de la personalitat d'aquesta S.A. ambulant, hem recorregut a la Gran Enciclopedia Catalana, pàgina 642. Diu textualment: "Mascle de la cabra, cabro. Poca cosa és pot afegir davant tanta contundència."